ədalət.2017.8 iyul.S.16.

Qurban qəhrəman idi

Esse

Zaman atlı olub, biz piyada. Neynəməli, bundan inciməyə, küsməyə nə hacət. Düzdü, mən sizinlə razı. İndi yeni texnologiyalar, sosial şəbəkələr bizim həyatımıza daxil olub, bəzən bir-birimizlə görüşməyi, hal-əhval tutmağı da "unuduruq", əlaqələrimizi, ünsiyyətimizi elə mobil telefon vasitəsilə qururuq... Amma ötənləri birdəfəlik tüpürcək yağışına tutub, onu kənara tullamaq da insafdan deyil. Nahaq deyilməyib: keçmişə güllə atma, gələcək səni topa tutar.

Yaddaş cədvəlim hələ mənə vəfasızlıq eləməyib. Bir zamanlar gördüyüm canlı hadisələr, qeyri-adi situasiyalar mənimlə sabaha gedir. Və hərdənbir o hadisələri qələmə alanda sakitləşirəm, elə bil dünyanı mənə bağışlayırlar... imkan verin və eşidin məni, qoy gözümlə gördüyüm, canlı şahidi olduğum bir qəribə, gözlənilməz həyat gerçəkliyini sizə nəql edim. Sonra, necə deyərlər, ağa durur, Ağacan durur... Məni hap-gopçuluqda (Buna Biləsuvarın yaşlı nəsli imkan verməz) qınağa çəksəniz, yalançı adlandırsanız belə, nə küsərəm, nə inciyərəm heç kimdən.

Mıs-mıs kifayətdi məncə, keçirəm Mustafaya... Açıram sandığı, tökürəm pambığı.

Qayıdıram odlu-alovlu, alışıb-yanan cavanlığıma. Yeriyəndə yeri titrədirdim, danışanda göyü. Eşq xəstəliyinə mübtəla olmuşdum, lovğa-lovğa yeriyir, heç kimə məhəl qoymurdum. Kimin haqqı nə idi ki, bir sözümü iki eləyə. Dostlarla görüşərkən hərdən tutmacam tuturdu, əllərini elə sıxırdım ki, üz-gözlərini turşudur, "burax əlimi" deyə qışqırırdılar. Bir sözlə, "gəl məni gör, dərdimdən öl", " Burda mənəm, Bağdadda kor xəlifə".

Karyeramı soruşmayın. Sayılıb-seçilən vəzifəm var: Biləsuvarın tarixi salnaməsini yazan "Məhsul" qəzetinin məsul katibi. Püxtələşmiş yazı-pozu əhliyəm. Mərkəzi qəzetlərdə, "Kənd həyatı", "Təşviqatçı" jurnallarında tez-tez yazılarım çap olunur. Zarizofka, oçerk, reportaj, felyeton, hərdənbir maraqlı, rayonda hörmətimi, nüfuzumu qaldıran xəbərlər... Bütün bunlar başqaları bir yana, həmkarlarımı da qıcıqlandırırdı. Üzümə gülsələr də, arxamca şayiə, böhtanlar nə qədər desən...

Hə, yetər məncə, özümü öyməyim, sinəmə döyməyim. Göyün yeddinci qatından aşağı düşməyimin vaxtıdır. Karyerama son qoyulacaq deyəsən. Noolub, nə baş verdi birdən-birə? Kim oldu isti aşıma soyuq su qatan? Bircə-bircə söyləyim, dərdimi ishar eyləyim, siz də uzağa getməyin, qulaq asın.

Sabah rayonda tədbir olacaq. SSR Ali Soveti Rəyasət Heyətinin sədri Anastos İvonoviç Mikoyan Lənkərandan gəlib, Biləsuvardan keçib, Bakıya gedəcək. O, burada qarşılanmalı, şərəfinə xoş sözlər eşitməli, böyük təntənə ilə yoluna davam etməlidir. Olduqca çətin situasiya, gərginlik yaşamağa məhkumam. Bilirsiz niyə? O tədbiri, yəni rəhbəri qarşılama mərasimini yazmağı "letuçka"da qoydular mənim boynuma. "Beşdəqiqəlik"dən sonra narahatçılığım birə-beş, nahara getməyi də unutdum. Mən hara, siyasi mövzu hara? Əlim qələm tutandan kənd təsərrüfatı, sənaye, səhiyyə, təhsil, ticarət sahələrindən maraqlı, qərəzsiz, obyektiv yazılar hörmətimi, nüfuzumu göylərə qaldırır. Yadımdadı, bir dəfə payız çumu aparan traktorçu Həsənin yanında səhərə kimi əyləşdim. Onun ilk sevgisi, ailə vəziyyəti, dostluq, xeyirxahlıq kimi düşüncələrini qələmə aldım və beləliklə əsl zəhmətkeş insan obrazını yaratdım.

İndi isə ağır imtahan. Siyasi mövzu və mənim də əlim üzümdə qaldı. Hara gedim, dərdimi kimə söyləyim?

Adətən rəsmi xəbərləri Azərinform (indiki AzərTAc) bizə ötürür və düzdü, yoxsa yalan, bu barədə fikirləşmədim, o informasiyanı birinci səhifədə dərc edirik.

Düşüncələr aləminə baş vursam da, qaneedici cavabım müşkülə düşdü. Gündüz qəzet qovluqlarının saralıb-solan vərəqlərini o yan-bu yana çevirsəm də siyasi mövzulu yazıları dönə-dönə oxumağımın faydası olmadı. Yenə qaldım dilema, məchulluq qarşısında... Göz qapaqlarım yumuldu, amma yatmadım. Bəlkə dostlardan birisinə xahiş eləyim, yalvarıb-yaxarım ki, məni əvəzləsin? Yox, bu mümkün olan fikir deyil. Elə onlar məni pərt eləmək istəmirlərmi? A.İ.Mikoyanın qarşılanmasını yazacam, heç şübhəsiz, "quş" buraxacam və "Qlavlit" (M K-nın mətbuatda dövlət sirlərini mühafizə edən şöbə) növbəti ay bu barədə xülasə verəcək və yuxarıdan zəng olunacaq redaktora ki, məni işdən kənarlaşdıracaq. Beləcə, get oğlan, xoş gəldin... Sonra uzaq kənd məktəblərində ədəbiyyat müəllimi işləmək üçün dünən mənə qucaq açan maarif şöbə müdirinin saatlarla qəbulunda dayan.

Nə isə... Məsələ var: "Gecənin xeyrindən gündüzün şəri yaxşıdır". Yenə ümid, yenə kədərdən sonrakı sevinc... Sözü gəlin kimi bəzəyən, onun ətrini duyan bizim zəmanənin hansısa şairinin bir bənd şeiri ürəyimin başına yazılır:

Əbülfət, içində dərd, qəm yuvalar,
Həm soyuq, həm isti saysız yuva var...
Dildə də, gözdə də bircə dua var-
Ondan ümidini gəl, kəsmə, gözəl!

Şairin fikrinə başqa rakusdan yanaşmaq olmaz! Ümid, yenə də əbədiyaşar Ümid!

(ardı gələn şənbə sayımızda)

Əlibala Rəhimov,
Publisist, "Qızıl Qələm" mükafatı laureatı,
Biləsuvar rayonu

Elan

Astanov Mövsüm Yusif oğlunun adına verilmiş (JN-1377A) kod: 90801004 torpağın mülkiyyətə verilməsinə dair Şəhadətnamə itdiyi üçün etibarsız sayılır.

***

Gəncə şəhər Kəpəz rayon XDS İcraiyyə Komitəsinin qərarı ilə S.Qacar (keçmiş Pavlov) küçəsi, 1-ci döngə, ev 7-yə aid Zeynalova Zəhra Novruzəli qızının adına verilmiş 24.11.1988-ci il tarixli 670 nömrəli qeydiyyat vəsiqəsi itdiyi üçün etibarsız sayılır.

"Jurnalistlər Evi"nin sakinləri **Qalib İbrahimoğluna atasının** vəfatından kədərləndiklərini bildirir və dərin hüznlə başsağlığı verirlər.